

GING OME JAN MAAR DOOD...

(Eene Deern van de Straat)

Blijspel in vier bedrijven

door

CHRISTOF WEHKING

vertaald en bewerkt

door

Annemieke Smit

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GING OME JAN MAAR DOOD..... – EENE DEERN VAN DE STRAAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTOF WEHKING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1996 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

OME JAN VENEMA - (± 65) boer op de Ravensborg; hij denkt dat hij dodelijk ziek is

SIMON VENEMA - (± 30) de neef van ome Jan; vrijgezel

MARLOES THIJSSSEN - (± 25) een reislustige vrijbuitster

ANS THIJSSSEN - (± 50) de moeder van Marloes

KOOS KIST - (± 45) Buurman van Ome Jan

NETTY KIST - (± 40) vrouw van Koos en huishoudster op de Ravensborg

MEVR. WIJZER - (± 35) makelaar

DECOR:

De woonkeuken van de boerderij. Linksachter een doorgang met gordijn; linksvoor een deur; rechts de deur van ome Jan zijn slaapkamer. Links een aanrecht. Rechts tegen de achterwand staat een grote kast, links daarvan een terrasdeur. Er hangt een telefoon. In het midden een tafel met drie stoelen. Verdere inrichting naar eigen inzicht.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF - Een ochtend in de zomer

TWEEDE BEDRIJF - Twee dagen later.

DERDE BEDRIJF - Een week later.

VIERDE BEDRIJF - De volgende dag.

EERSTE BEDRIJF

NETTY (*aan de telefoon, nerveus*): ...Nee, nee, die ouwe is nog niet dood, maar dat duurt niet lang meer. (*luistert*) Nou, als ik die ouwe mag geloven ligt er nog een berg antiek zilver werk in de kluis en er staat nog een staande klok in de hal van over de honderd jaar. (*luistert*) Oh nee, bespaar me zeg, u kunt pas komen kijken als die ouwe onder de zoden ligt! (*luistert, snel*) Nee, nee, nee, wees gerust het mag een wonder heten als hij het einde van de week nog haalt. (*luistert*) Nee, geen familie.. of nou ja, er is nog een neef, maar die telt niet. Als die niet voor de dood van die ouwe op komt dagen met een vrouw, dan is de hele erfenis voor ons.... eh, mijn man en mijn persoontje. (*luistert, lacht*) Ach welnee, die neef, dat is zo'n verschrikkelijke klaploper! Die wil zich niet door z'n ouwe oom onder druk laten zetten, die wil eerst wat van de wereld zien, zei die. (*luistert, lacht*) Ja, ik zou het ook wel weten! De wereld kan me gestolen worden met zo'n erfenis onder me kont.

OME JAN (*vanuit zijn kamer, luid*): Netty!

NETTY (*in de hoorn*): Hoort u die ouwe loeien? Dat gaat de hele dag zo door, ik word er stapel mesjokke van. Ze kunnen mij in een rusthuis stoppen als die in z'n kissie ligt. (*luistert*) Oh, we verkopen alles. Mijn man zou niet weten wat hij met een boerderij moest, laat staan met al dat land en die beesten. Nee hoor, die blijft lekker bij de post. (*luistert, lacht*) Op de bank zetten, nou goed? Nee, eerst maar eens een paar nieuwe sokken voor mijn man. (*lacht om haar eigen grap*)

OME JAN (*luider*): NETTY!

NETTY: Ik moet ophangen, mevrouw Wijzer, anders gaat hij nog dood voor z'n tijd. (*lacht gegeneerd*) U hoort nog van me. (*legt de hoorn neer en loopt naar ome Jan zijn slaapkamer*) Wat denkt die ouwe wel. Ik ben de heilige Petrus niet. KOOS (*komt op door de terrasdeur, opgetogen*): Wat hoort mijn oor! Zit ome Jan in de hemel?

NETTY: Ach welnee! Die leeft alleen nog om mij te kunnen commanderen.

KOOS: Wat heeft de dokter gezegd?

NETTY: Die weet zich ook geen raad meer. Maar het zal niet lang meer duren.

KOOS: Niet lang meer, niet lang meer! Dat zegt helemaal niks! Wat voor de één een uur is, duurt bij de ander een eeuwigheid.

NETTY (*lacht*): Voor jou, ja! Laat die ouwe maar niets van je ongeduld merken; straks jaagt hij in één keer de hele erfenis er door, alleen om ons te pesten.

OME JAN: NETTY!

NETTY (*tot Koos*): Kom mee, we moeten onze verzekering gunstig stemmen. (*beiden af naar ome Jan's kamer*)

Simon verschijnt achter de terrasdeur en gluurt naar binnen. Hij komt op en kijkt onderzoekend om zich heen. Hij bekijkt een aantal familiefoto's aan de wand. Als hij stemmen hoort verschuilt hij zich snel achter het gordijn linksachter.

Netty en Koos komen op. Netty zet twee passen; draait zich om en trekt een neus naar ome Jan's kamer.

KOOS: Doe toch niet zo kinderachtig. We moeten redelijk blijven.

NETTY (*baalt*): Redelijk blijven, redelijk blijven! Aarghh! Ik wil een kasteel, een limousine, een nerts, honderd karaat gouden sieraden! Hoe kan ik dan in Godsnaam redelijk blijven!

KOOS: Zolang als hij nog leeft moeten wij ons koest houden, hoe moeilijk het ook is.

NETTY: Als hij maar niet zoveel pillen zou slikken, dan zou hij veel eerder ter aarde besteld kunnen worden!

KOOS: Wat je zegt. Die ouwe vreet medicijnen. Hij leeft er van. (*lacht*)

NETTY: Lach niet zo hard, man! Als hij dat hoort wil hij meteen weten waarom. (*gaat aan de afwas*)

KOOS (*zet zich aan tafel, laat zijn ogen over de krant dwalen die voor hem ligt*): Doodgaan wil dat kreng niet, maar hij is wel zo nieuwsgierig als de neten!

NETTY: En dat eeuwige gevraag naar zijn neef! (*aapt ome Jan na*) "Heeft Simon nog niets van zich laten horen?" "Nee, ome Jan, we hebben nog niets van 'm gehoord." "Hebben jullie wel alles geprobeerd om hem te vinden?" "Ja, ome Jan, we hebben alles geprobeerd."

KOOS: Maar dat hebben we toch helemaal niet gedaan!

NETTY: Nee zeg, dat moest er nog bij komen. (*aapt weer na*) "Wat hebben jullie dan ondernomen?" "We hebben hem als vermist opgegeven, ome Jan." "Wanneer dan?" "Oh, al drie keer, ome Jan" "Waar dan?" "Bij de politie, ome Jan" "En wat zegt de politie?" "Die heeft gezegd, toen wij er voor de tiende keer naar vroegen, dat ze wel wisten waar de neef van ome Jan uithing..... Uit hun strot!"

Beiden barsten in lachen uit, maar onderdrukken hun lach meteen daarna. Netty kijkt angstig naar de kamer van ome Jan.

KOOS (*schelms*): Wat erg, hè, we hebben helemaal niets gedaan. Nou ja, leugentje om eigen bestwil. Stel je voor dat die bengel hier nog op

komt draven voor die ouwe de pijp uitgaat. Dan hebben wij mooi het nakijken.

NETTY: Maak je niet druk. Als Simon langs komt dan komt hij alleen. Ik weet zeker dat die feestganger niet getrouwd is.... die wou wat van de wereld zien, heeft hij gezegd. Ik ken dat soort. Die blijven kijken! En je weet het, Koos: Geen vrouw geen erfenis. Zo heeft ome Jan dat in zijn testament bepaald.

KOOS: Kun je hem zijn pillen niet afnemen?

NETTY: Wat?

KOOS: Nou gewoon. Dan gaat hij een beetje sneller dood.

NETTY: Die is gek. Dat heeft hij toch zo door. Hij zweert bij die pillen. Nee, dan kunnen we meteen wel naar Gran Canaria vertrekken.

KOOS: Geef hem wat anders.

NETTY: Wat bedoel je?

KOOS: Geef hem van die snoepjes. Je hebt ze in alle kleuren. Rode, gele, groene, blauwe. Je weet wel.... "Smelt in de mond, niet in de hand."

NETTY: Ach, hou op. Zijn hersens zijn nog niet in ontbinding! Dat merkt hij meteen. *(stilte)* Zeg, effe wat anders. Die vrouw van Wijzer heeft weer gebeld.

KOOS: Oh, waarvoor?

NETTY: 't Gaat haar niet snel genoeg. Ze wil die ouwe staande klok zien. Zo te horen is ze bang dat ze een mooi handeltje misloopt.

KOOS *(staat op)*: Mooi. Hou die maar mooi aan 't lijntje. Ik stap weer op. Loop je nog een stukje mee?

NETTY *(kijkt op de klok)*: Dat kan nog wel. Hij moet zo zijn gele pillen, maar dan moet hij maar even geduld hebben. *(beiden via het terras af)*

SIMON *(komt van achter het gordijn)*: Kijk 's aan! *(denkt na)* Maar waar haal ik in Godsnaam zo snel een vrouw vandaan?

OME JAN *(komt in een rolstoel uit zijn kamer. Hij is zo ziek dat hij zich met moeite voort beweegt)*: Netty, waar blijven mijn pillen? *(ziet Simon)* En wie ben jij?

SIMON: Simon Venema, de zoon van uw broer Piet, ome Jan.

OME JAN *(verwerkt de informatie)*: Ah, ben jij het. Ben je getrouwd?

SIMON *(van zijn stuk gebracht)*: Eh... wel... nog niet.

OME JAN: Wat ben je nou voor een verschrikkelijke lummel! Je kent mijn testament toch? De Ravensborg heeft een vrouw nodig die van aanpakken weet. Luister, jongen, vrouwen zijn de garantie om te overleven. Kijk naar mij. Nou moet ik m'n hele zootje achterlaten aan Netty en Koos Kist. Zij is een ouwe zeurkont maar verder een best wijf.

SIMON: Maar ik heb een vriendin.....!

OME JAN (*bestudeert hem*): En wanneer gaan jullie trouwen?

SIMON: Zo snel mogelijk.... Maar we moeten eerst nog in ondertrouw.

OME JAN (*geïnteresseerd*): Hoe heet ze?

SIMON (*onzeker*): Hoe ze heet?

OME JAN: Ja. Heb je haar nog niet naar haar naam gevraagd? Vroeger vroegen we eerst naar de naam voordat we ze pakten. (*begint te lachen krijgt echter een hoestaanval. Simon klopt hem op de rug. Happend naar lucht*) Mijn pillen...!

SIMON: Waar liggen ze? (*haalt snel een glas water*)

OME JAN (*neemt een slok*): In de kast. (*wijst*) Daar!

SIMON (*loopt naar de kast en opent de kastdeur*): Welke? Hier staan zes dozen met pillen.

OME JAN: Hoe laat is het?

SIMON: Elf uur.

OME JAN: De gele. Schiet op, want ik stik!

SIMON (*geeft hem de pillen*): Zo snel stikt een mens niet, ome Jan.

OME JAN (*nadat hij een pil met een slok water genomen heeft*): Nou, vertel op.

SIMON: Wat moet ik vertellen?

OME JAN: Hoe ze heet.

SIMON: Oh ja. Nou eh.... Anja.

OME JAN: Anja wat?

SIMON (*zucht*): Anja Wat, ja.

OME JAN: Zo, zo. En waar is Anja Wat?

SIMON: Op het ogenblik is ze er niet.

OME JAN: Nee, dat zie ik. (*nadenkend*) Anja Watja... vreemde naam. Klinkt niet slecht. Haal haar hier heen. Ik wil haar wel eens zien.

SIMON (*in het nauw*): Nou, het is namelijk zo, dat....

OME JAN (*ongeduldig*): Ik wil haar zien! Ik wil zien of ze bij jou past en of ze op de Ravensborg past.... en of ze mij bevalt.

SIMON: Maar zo makkelijk ligt het niet. U moet namelijk weten...

OME JAN: Luister, vriend, als jullie in ondertrouw gaan, dan kan dat mokkeltje zich eerst maar beter voorstellen hier... en snel. En breng me nu maar naar mijn kamer.

SIMON: Juist. (*pakt de handvaten van de rolstoel*) Naar uw kamer. (*beiden af in ome Jan's kamer*)

NETTY (*komt van het terras*): Nou eerst die ouwe zijn tabletten. (*kijkt op de klok*) Elf uur. (*pakt een geel tablet uit de doos in de kast*) Een gele. (*ze loopt naar ome Jan zijn kamer, ze stopt zodra ze stemmen van achter de deur hoort*) Wat zullen we nu beleven! Heeft-ie bezoek? (*luistert aan de deur*) De pastoor? (*verheugd*) Oh, stel je eens voor, hij de laatste sacramenten en wij de zegen van zijn zaligheid! (*luistert*) Ik

versta geen woord. Praat 's wat luider! *(ze legt haar oor tegen de deur te luister. Ze kijkt richting publiek. Simon opent zachtjes de deur zonder dat zij het merkt)*

SIMON *(komt uit Ome Jan's kamer en schreeuwt in haar oor)*: Hallo!

NETTY *(schrikt, springt achteruit)*: Ah!

SIMON: Schrok u, tante Netty?

NETTY *(gelooft haar ogen niet)*: S.I.M.O.N!

SIMON: Op ware grootte, levensecht!

NETTY: Wat moet jij hier?

SIMON: Ome Jan bezoeken.

NETTY: Ben je getrouwd?

SIMON: Nee.

NETTY *(laat zich opgelucht in een stoel vallen)*: Goddank.

SIMON: Pardon?

NETTY *(in het nauw)*: Wel.. eh.. *(lacht)* Ach ja, ik bedoel, zo'n jonge vlotte vent als jij en dan al getrouwd, ik bedoel, er valt nog zo veel te zien, nietwaar... Dat soort dingen moet je niet overhaasten.

SIMON: Nee. Maar ik heb wel een vriendin en binnenkort gaan we in ondertrouw.

NETTY: Oh, oh. *(denkt na)* Hoe lang duurt dat tegenwoordig voordat je dan gaat trouwen? Vier weken geloof ik, hè?

SIMON: Oh, best mogelijk. Ik heb geen flauw idee.

NETTY *(denkt na, opgelucht)*: Dan zal je ouwe ome Jan het wel niet meer mee maken. Die maakt het van z'n leven niet meer mee. Nee, vier weken, dat redt hij nooit. En hoe heet ze? Je vriendin?

SIMON: Anja.

NETTY *(denkt nog steeds na)*: Anja...

SIMON: Mooie naam, niet?

NETTY *(denkt nog steeds na)*: Ja, prachtig, prachtig. *(tot zichzelf)* Die ouwe maakt het nooit. Die ouwe mag het niet maken!

SIMON: Zei u iets, tante Netty?

NETTY *(snel)*: Wil je een kop koffie?

SIMON: Koffie? *(kijkt op zijn horloge)* Nee, nee, zoveel tijd heb ik niet meer, zie ik. Ik moet mijn vriendin nog zoeken. Ome Jan wil kennis met haar maken.

NETTY: Je vriendin zoeken? Ben je haar kwijt?

SIMON: Nee, dat niet direkt, maar ik heb geen idee waar ze zou kunnen zitten.

NETTY *(lacht)*: Dat is ook wat! En die ouwe wil kennis maken?

SIMON: Dat is toch niet zo vreemd? Hij moet toch weten of ze op de Ravensborg past?

NETTY *(lacht verkramp)*: Haha.... Goh, nou, ja. Wat sta je hier dan nog,

zou ik zeggen.

SIMON: Tja, dan ga ik maar.... Wij zien elkaar later, tante Netty. *(snel via het terras af)*

NETTY: Dat is niet te hopen. *(lacht verachtelijk)* Vind jij eerst maar eens je vriendin, losbol. *(stilte)* Godverdomme. *(stilte)* Vier weken is een lange tijd en zo lang houdt die ouwe het niet vol.. over m'n lijk! Ik ga wat met die pillen van 'm doen. Nood breekt wet!

KOOS *(op van linksachter)*: Wie was die vent, die ik hier net vandaan zag komen? Hij liep me bijna omver!

NETTY: Drie keer raden.

KOOS: Je minnaar?

NETTY *(verontwaardigd)*: Nee!

KOOS: Je andere minnaar?

NETTY *(lacht)*: Hou op!

KOOS: Ik geef het op, of je moet er drie hebben.

NETTY: Simon! *(kijkt verwachtingsvol naar Koos)*

KOOS: Nee! *(stilte)* Wat nu?

NETTY *(lacht geheimzinnig)*: Dat zal ik je vertellen. *(loopt langzaam op hem af. Slaat armen om hem heen en blijft hem recht in de ogen aankijken. Met nadruk)* Hij is niet getrouwd! Koos, hij is niet getrouwd. *(stilte)*

KOOS *(grinnikt even. Slaat armen om haar heen. Het geheimzinnige spelletje van Netty meespelend, begrijpt hij)*: Oh. En waar ging hij nu heen?

NETTY *(lacht)*: Zijn bruid zoeken.

KOOS *(laat haar los. Geschrokken)*: Wat bedoel je?

NETTY: Hij heeft een vriendin en ze willen trouwen. Maar alles moet nog geregeld worden. En weet jij hoelang je minstens in ondertrouw moet zijn voordat je mag trouwen?

KOOS: Nee.

NETTY: Vier weken, Koos. Vier weken. En tegen die tijd ligt die ouwe allang onder de groene zoden!

KOOS: En als dat niet zo is?

NETTY: Dan moeten wij het lot een handje helpen.

KOOS: Hoe bedoel je?

NETTY: Ome Jan slikt per dag zes verschillende soorten pillen. De witte pillen zijn er voor om hem te laten slapen. Het enige dat wij moeten doen is die hoeveelheid pillen op te voeren.

KOOS: Weet je wel wat je zegt? Dat is moord!

NETTY *(barst los uit haar onderkoelde houding)*: Jij hebt me zelf op het idee gebracht!

KOOS *(verbluft)*: Ja, maar.... moord?

NETTY: Ach, zo moet je het niet zien. Dood gaat hij toch en het is ook in zijn voordeel als dat 't ietsje eerder gebeurt.

OME JAN (*vanuit zijn kamer schreeuwend*): N E T T Y !

NETTY: Hoor je, hij lijdt. (*overvriendelijk en luid*) Jahaaa, ome Jan, ik kom er aan. (*met normale stem tot Koos*) Ga jij maar vast een kuil graven! (*af in ome Jan's kamer*)

KOOS (*in zichzelf*): Ome Jan moet dood, maar een moord?

OME JAN (*wordt door Netty in zijn rolstoel het toneel op gebracht*): De verloren zoon is weer thuisgekomen. En wij zullen hem ontvangen met... met...

NETTY (*half fluid tot het publiek*): Met knuppels en met stenen!

OME JAN: Met vreugde en muziek. Het hele dorp zal met ons samen feest vieren. (*hij kijkt Koos en Netty aan*) Jullie zijn toch ook blij, of niet?

BEIDEN (*ijverig*): Ja, ja, natuurlijk, ome Jan.

OME JAN (*schijnbaar aangedaan*): Tja, het spijt me voor jullie, maar je weet wat er in mijn testament staat. Het spijt me echt.

NETTY (*snel*): Maar Simon is toch niet getrouwd, ome Jan.

OME JAN: Nog niet. (*stilte*) Tja, jullie kunnen nu wel in jullie nieuwe huis in de stad gaan wonen. Het is toch klaar... of niet?

NETTY (*schijnheilig*): Ja, ja, dat is klaar, ome Jan. Maakt u zich daar maar geen zorgen om.

OME JAN: Ik maak me geen zorgen. Als jullie dat ook maar niet doen.

KOOS: Waar zouden wij ons zorgen over moeten maken?

OME JAN (*listig*): Over jullie financiële situatie.

NETTY (*schijnheilig*): Wij zorgen zelf wel voor onze financiële situatie. Wij zijn heel goed in staat om voor onze financiële situatie te zorgen. (*strijkt zorgzaam de haren van ome Jan glad*)

OME JAN: Mooi, dan is iedereen tevreden.

KOOS (*dubbelzinnig*): Dan zullen we nu maar hopen, dat u weer snel beter wordt, zodat u het huwelijk van Simon nog mag meemaken, hè, ome Jan?

OME JAN: Ik moet zeggen dat het al een stuk beter met me gaat nu Simon terug is. Misschien kan ik straks wel lopend naar de bruiloft!

NETTY (*kijkt verschrikt naar Koos. Poeslief tot ome Jan*): Kopje koffie, ome Jan?

OME JAN (*morrend*): Dat mag ik toch niet hebben van de dokter.

KOOS: Ach, wat weet die er van. Ik zou het er maar van nemen, nu het nog kan.

OME JAN: Wat bedoel je?

NETTY (*snel, zet drie kopjes koffie op tafel*): Zooo, ome Jan, eentje kan geen kwaad. We hebben iets te vieren tenslotte.

OME JAN (*listig*): Oh ja? Wat dan?

KOOS (*met moeite*): U heeft Simon toch weer gevonden?

OME JAN: Die heb ik niet gevonden. Jullie hebben 'm gevonden. Jullie hebben toch de politie ingelicht?

NETTY (*snel en verrast*): Ja, ja, natuurlijk, dat is ook zo.

KOOS (*onnatuurlijk lachend*): Als u ons toch niet had!

OME JAN (*slinks en bevestigend*): Waar zou ik zonder jullie zijn, nietwaar? (*stilte*) Koos, rij mij eens voor het raam. Ik ben benieuwd of Simon er al aan komt met zijn bruid. (*Koos rijdt hem voor het raam*)

Netty haalt snel enige tabletten uit haar schortzak en gooit die in het kopje van ome Jan. Ze roert snel door de koffie. Ome Jan heeft haar vanuit zijn ooghoeken gevolgd.

KOOS: En? Komt -ie al?

OME JAN: Nee. Zeg, de tuin is nog helemaal niet gemaaid!

KOOS (*snel*): Het zijn drukke tijden op m'n werk. Overuren en zo.

OME JAN: Zeur niet, je hebt gewoon geen zin.

KOOS (*gekwetst*): Hoe kunt u dat nu zeggen, ome Jan, ik sloof me altijd voor u uit.

OME JAN: Is dat zo? Neem me niet kwalijk, hoor. Ik dacht altijd dat je je enkel voor je eigen voordeel uitsloofde. Maar even zo goed, toch leuk te weten dat je het voor mij doet. (*fijntjes*) En wil je me nu dan weer aan tafel schuiven? (*Koos doet dat met zichtbare frustratie*)

NETTY (*overdreven vriendelijk*): Zooo, ome Jan, uw koffie.

OME JAN (*neemt het kopje aan en zet het aan zijn lippen, schijnheilig*): En als de dokter er achter komt?

NETTY (*vertrouwelijk*): Daar komt hij niet achter.

OME JAN (*schijnbaar naïef*): Echt niet?

KOOS (*vertrouwelijk*): Echt niet.

OME JAN (*zet het kopje weer aan zijn lippen*): Nou ja, dan... (*houdt zich in*) En jullie denken dat dit kopje koffie mij echt geen kwaad kan?

NETTY EN KOOS (*door elkaar, overdreven verontwaardigd*): Nee, natuurlijk niet..... wat een onzin, ome Jan.... het is maar hele slappe koffie...

Ome Jan doet alsof hij niezen moet; hij zet het kopje op de tafel, haalt een zakdoek uit zijn mouw en snuit zijn neus.

NETTY (*biedt zijn kopje weer aan*): U moet de koffie niet koud laten worden, dat is zonde.

SIMON (*heeft al een tijdje onopgemerkt door de terrasdeuren naar*

binnen staan gluren. Hij komt op): Hallo, hier ben ik weer!

OME JAN (*duwt de arm van Netty, die hem de koffie aanbiedt, terzijde*):
En waar is je aanstaande?

SIMON: Buiten.

OME JAN: Waarom komt ze niet binnen?

SIMON (*spottend*): Omdat er maar één tegelijk door de deur kan.

OME JAN: Roep haar binnen! (*tot Netty en Koos*) En jullie gaan zo lang naar achter tot ik jullie roep!

NETTY (*doet bezorgd*): Maar uw koffie, ome Jan!

OME JAN (*morrend*): Zet maar neer.... Nou, wat staan jullie daar nog?
(*Netty en Koos gaan met enige tegenzin naar linksachter en gaat achter het gordijn af. Tot Simon*): Nou, waar is ze?

SIMON: O, oh ja. (*wil naar buiten*)

OME JAN: Wacht! (*gebaart naar het gordijn en maakt gebaren van luistervinken*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto